

brugseksport til dette Land kunde antage et virkelig storstilet Omfang, om man da ikke ogsaa derfra kunde vente, at andre Kræfter vilde sætte sig i Bevægelse, som havde til Hensigt at gøre den Venlighed, der nu møder os, noget mere begrænset. Den nuværende Situation giver absolut intet Svar herpaa. De tyske Indrømmelser med Hensyn til Indførsel, Transit, Fragter o. s. v. skal vi ikke glemme at paaskønne, men vi skal heller ikke glemme de 461 Millioner gode danske Kroner, vi i Fjor sendte til Tyskland som Betaling for tyske Varer. Af mange Grunde, baade for Tysklands og for vor Skyld, er det at haabe, at Tyskland maa vinde sin Købeevne tilbage, og at Tyskland ogsaa kan aftage vore Produkter. Men indtil dette er sket, vil jeg meget advare imod at lade de menneskelige Følelser, som melder sig i dette Problem, faa mindste Indflydelse paa Vurderingen af selve Hovedspørgsmaalet: Principperne for en Vareudveksling.

Dernæst fremdrog den højtærede Landbrugsminister vort Forhold til Czekoslovakiet som Afsætningsmarked for vort Landbrug. Han paapegede, hvorledes vi til Trods for generelle Importforbud i dette Land havde opnaaet store Fordele, og det kan man selvfølgelig kun være glad for. Da jeg imidlertid slet ikke har omtalt dette Land i denne Forbindelse, synes jeg egentlig, den højtærede Landbrugsminister kunde have sparet sig Ulejligheden med at rette det Spørgsmaal til mig, hvordan det vilde gaa, hvis vi ogsaa overfor dette Land vilde følge min Anvisning om „at slaa i Bordet“. Overhovedet gik dette Udtryk „slaa i Bordet“, som jeg i min Tale anvendte en eneste Gang og i en efter min Mening særdeles plausibel Sammenhæng, atter og atter igen i den højtærede Landbrugsministers Mund. Jeg vil dog bede om, at man ikke betragter mig som saa naiv, at man fremstiller det som min Hovedhensigt at lave rene Bordbankningsseancer til højre og venstre blot for Fornøjelsens Skyld, og jeg vil anmode om, at man heller ikke paadutter mig saa megen Drabelighed, som om det var min Hovedfornøjelse at optræde som en Køllesvinger, der i blind Fanatisme slaar baade Ven og Fjende for Panden. Jeg synes oprigtigt talt, at den højtærede Landbrugsminister, i alt Fald i oratorisk Henseende, var noget længere ude ad den Vej end jeg selv. Jeg har talt, som jeg gjorde, fordi jeg har haft den Lykke i Krigsaarene at følge vor daværende, af Erhvervene selv ledede og organiserede aktive Handelspolitik paa nært

Hold, og jeg maa sige, at en Debat som den foreliggende viser mig klart, hvilken Værdi der har været indeholdt i denne Lykke.

Vi kommer saa til Frankrig. Den højtærede Landbrugsminister lagde mig i Munden, at Frankrig med sin Toldforhøjelse havde umuliggjort vor Smørekseksport. Ogsaa her er der en lille, men ikke uvæsentlig Berigtigelse at gøre. Jeg har udtrykkelig ikke sagt „umuliggjort“, jeg har sagt „vanskeliggjort“, og jeg har støttet min Paastand paa Tal, som er officielle, og som klart viser, hvorledes vor Smøraf sætning er gaaet ned til under Halvdelen efter den franske Toldforhøjelse, et Tal, som jeg ikke ser, at den højtærede Landbrugsminister har gjort Forsøg paa at afsvække. Men det mest interessante i den højtærede Landbrugsministers Udtalelser i denne Forbindelse var dog det, han fremførte om selve den franske Toldforhøjelse, thi overfor min Fremstilling advarede den højtærede Landbrugsminister — jeg tillader mig her at benytte hans egne Ord — „imod at betragte enhver Forandring i et andet Lands Toldsatser som en aggressiv Handling, der bør gøres til Genstand for Modforanstaltninger fra vor Side“. Jeg er ganske overordentlig enig med Ministeren i den første Del af hans Sætning, og jeg er navnlig glad ved at se ham fremstille den Toldforhøjelse dernede, som altsaa har ramt os saa haardt, som noget, der aldeles ikke var ekstraordinært, aldeles ikke repræsenterede en særlig ondskabsfuld Handling overfor os, men som noget ganske naturligt, noget ganske forstaaeligt, al den Stund den jo kun repræsenterer en ganske almindelig å jour Føring af den franske Vægttold. Den franske Smørtold blev under Hensyn til Frankrigs stigende Prisniveau multipliceret med Koefficienten $2\frac{1}{2}$, hvilket den højtærede Minister under Hensyn til, at den franske Toldlov gav Tilladelse til at multiplicere med indtil 7, fandt ligefrem beskedent. Hvis Ministeren blot vilde tilbyde den samme Koefficient til en å jour Føring af den danske Toldtarif, tror jeg, jeg har mit Partis Mandat til at slaa til med det samme, og jeg tror endda, jeg kan garantere den højtærede Landbrugsminister, at hans Navn indenfor Byerhvervene herefter vil blive nævnt med ganske andre Følelser end i Øjeblikket.

Den højtærede Landbrugsminister vendte sig derefter til Forholdene i Amerika, hvor han jo ikke kan bortforklare, at den der skete Toldforhøjelse